

प्रतिकूलतामा पनि अनुकूलता खोज्न सक्नुपर्छ : प्रधानन्यायाधीश राउत

काठमाडौँ / मस-प्रधानन्यायाधीश प्रकाशमान सिंह राउतले देशको समृद्धि र सुशासनको लागि प्रतिकूलता, असहजता र विघ्नवाधाबीच पनि अनुकूलता खोज्नुपर्ने आवश्यकता औल्याएका छन् ।

शनिवार काठमाडौँमा आयोजित पुस्तक 'सुनैको शासन: भोगेको प्रशासन' को लोकार्पण समारोहमा बोल्दै प्रधानन्यायाधीश राउतले मुलुकमा कुनै पनि काम गर्न खोज्दा हरेक कदममा अवरोध र कठिनाइ देखिने गरेको उल्लेख गर्दै, ती कठिनाइमै अवसर लुकेका हुन्छन् भन्ने सन्देश दिएका हुन् ।

'मुलुकमा जताततै प्रतिकूलता, असहजता र विघ्नवाधा देखिन्छ,' राउतले भने, 'तर मेरा लागि ती ठाउँहरूमा पनि अनुकूलता भेटिन्छ भन्ने विश्वास अविचलित छ।'

राउतले अवसरहरू हाम्रो वरिपरि नै घुमिरहेको तर चिन्न नसक्ने कमजोरीले देश पछाडि परेको उल्लेख गरे। 'हाम्रो अकर्मण्यता, उदासिनता र असक्षमता नै हो, जसका कारण हामीले अवसरलाई

देख्न, समाल्न सकेनौँ,' उनले भने। 'अवसर कहिल्यै पछिँदैन। त्यसलाई चिन्न हिलो भयो भने देशले ठूलो मूल्य चुकाउनुपर्ने हुन्छ।' प्रधानन्यायाधीश राउतले प्रबुद्ध

वर्गलाई सधैं नियतको परख गर्नुपर्ने सुभाबसमेत दिए । 'यो बहुत ठूलो कुरा हो,' उनले भने, 'मान्छेको अस्मितासँग यो कुरा जोडिएको हुन्छ।' उनले न्यायिक क्षेत्रको विशेष चरित्र उल्लेख गर्दै, 'जुडिसियरीमा न्यायाधीशहरू बीच आपसमा नै न्यायिक निरुपण गर्नुपर्छ, जहाँ डिक्टेड गर्न पाइँदैन,' भन्ने धारणा राखे ।

राउतले 'शासन' र 'प्रशासन' भन्ने दुई शब्दको मेलबाट 'सुशासन' को निर्माण हुने बताउँदै, सुशासनका लागि नियत, पारदर्शिता र उत्तरदायित्व आवश्यक हुनेमा जोड दिए ।

पुस्तकको प्रसंगमा उनले मोती जस्तै बाहिरी चमकभन्दा पुस्तकको मूल्य अन्तःस्करणबाट हुने टिप्पणी गर्दै विचारको गहिराइले नै समाजलाई निर्देशित गर्न सक्ने बताए ।

पारिश्रमिक दिएर विज्ञ नियुक्ति गर्दै संसदीय समिति

काठमाडौँ / मस-प्रतिनिधि सभाअन्तर्गतको महिला तथा सामाजिक मामिला समितिले विधेयकहरूमाथिको छलफलका लागि आवश्यक सुभाब लिन विज्ञ नियुक्ति गर्ने भएको छ ।

शनिवार सिंहदरबारमा बसेको समितिको बैठकले विधेयकहरूमाथिको छलफलका लागि आवश्यक सुभाब लिन विज्ञ नियुक्ति गर्ने भएको हो । समितिमा आउन लागेको मानव बेचबिखन तथा ओसार पसार ऐन, २०६४ र बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ को संशोधन विधेयकमाथि वृहत छलफल गर्नुपर्ने भएकाले त्यसमा आवश्यक सुभाब लिन विज्ञ नियुक्ति गर्न उपयुक्त हुने समिति सभापति किरणकुमार साहले बताए ।

त्यसका लागि समितिमा काशिराज दाहाल र माधव पौडेलको नाम प्रस्तावित समेत भएको छ । तर समितिका सांसदहरूले नै मानव

बेचबिखन नियन्त्रण र रोकथामको बारेमा दुवै विज्ञहरू ज्ञाता नभएको भन्दै अन्य विज्ञहरू नियुक्ति गर्नु उचित हुने धारणा राखे । सभापति साहले सांसदहरूसँग विज्ञहरूको नाम भए दिन आग्रह गरे ।

उनले भने, 'भोलिको दिनमा हाम्रो समितिमा आउन लागेको दुई वटा विधेयक मानव बेचबिखन तथा ओसारपसार ऐन, २०६४ र बालबालिका सम्बन्धी ऐन, २०७५ को संशोधन विधेयकमाथि वृहत छलफल गर्नुपर्ने भएकाले र विज्ञहरूको आवश्यकता भएको कारणले विज्ञहरू नियुक्ति गर्नुपर्ने आवश्यकता देखेका छौँ ।

पारिश्रमीक बिना कसैले एक दिन, दुई दिन सहयोग गर्नसक्छ । तर हामीसँग पर्याप्त विज्ञ नियुक्ति गर्न बजेट भएकै अवस्थामा किन आर्थिक हिसावले नै नियुक्ति नगर्ने । दीर्घकालीन हिसावले नै छलफल गरेर विज्ञको नियुक्ति गर्नुपर्ने देखिएको छ । काशिराज दाहाल र माधव पौडेलको नाम आयो । समितिलाई आवश्यक पर्ने विज्ञहरू भए अरु पात्रको पनि नाम लिन सक्नुहुन्छ।' समितिले पारीश्रमीक दिएर नै समितिको लागि विज्ञ नियुक्ति गर्दा कानून भन्ने राम्रो निर्माण गर्न सकिने सांसदहरूको धारणा छ ।

दक्षिण कोरियाले कागेश्वरी मनोहरालाई प्लास्टिक रिसाइक्लिङ मेसिन उपहार दिने

काठमाडौँ / मस-दक्षिण कोरियाले कागेश्वरी मनोहरा नगरपालिकालाई ६० लाख बराबरको २ वटा प्लास्टिक रिसाइक्लिङ मेसिन उपहार स्वरूप दिने भएको छ ।

कोरियाले प्लास्टिकका बोतलहरू (विशेषगरी पानीको बोतल, जुसको बोतल) हरूलाई व्यवस्थापन गर्ने नेपाली ३० लाख

रुपियाँका २ वटा मेसिनहरू उपहार स्वरूप प्रदान गर्ने भएको हो ।

कोरिया फे सन डिजाइन व्यावसायिक तालिम केन्द्र तथा कोरिया रोजगार सहयोग केन्द्र अन्तर्राष्ट्रिय अध्यक्ष, प्रतिष्ठित प्राध्यापक योसेप काङ र सियोल जाङ्सिन विश्वविद्यालय विदेशी सहयोग एजेन्सीका प्रोफेसर सुङसुक

चोले सो प्रतिबद्धता व्यक्त गरेका हुन् ।

प्लास्टिक रिसाइक्लिङले प्रदूषण कम गर्न र स्रोतहरूको संरक्षण गर्न मद्दत गर्ने, प्लास्टिकलाई फ्याँक्नुको सट्टा पुनः प्रयोग गरेर पैसा बचत गर्न सकिने, पुनर्चक्रणले बालबालिकालाई वातावरण संरक्षणको महत्त्व सिकाउन सहयोग पुग्ने बताइएको छ । यस्तै कार्यक्रममा प्रतिष्ठित प्राध्यापक काङ र सियोल जाङ्सिन विश्वविद्यालयका प्रोफेसर चोले कागेश्वरी मनोहरा नगरपालिकाले सिफारिस गरेको खण्डमा नेपाली विद्यार्थी हरूलाई आफूहरूको विश्वविद्यालयमा छात्रवृत्तिमा पढाउने बताए ।

घट्यो खेतीयोग्य जमिन

काठमाडौँ / मस-२०७८ को जनगणनाअनुसार नेपालमा अक्सर खेतीयोग्य भूमिमा शहरीकरण हुने गरेको पाइएको छ ।

नेपालमा २०६८ देखि २०७८ सम्म खेतीयोग्य जमिन १६.६ प्रतिशत (२२ लाख हेक्टरबाट १८ लाख हेक्टर) ले घटेको छ । सबैभन्दा धेरै खेतीयोग्य भूमि सुदूरपश्चिम प्रदेशमा घटेको छ । सुदूरपश्चिममा ९.१ प्रतिशत, गण्डकीमा ७ प्रतिशत र कर्णालीमा ५.४ प्रतिशत मा उब्जाउ भूमि न्युन भएको छ ।

नेपालको श्रम बजारको स्थिति

राष्ट्रिय जनगणना २०७८ अनुसार नेपालको कुल जनसंख्या २ करोड ९१ लाख रहेको छ । कुल जनसंख्यामध्ये २ करोड ३९ लाख (८२.२प्रतिशत) व्यक्ति १० वा सो भन्दा माथिको उमेर समूहमा पर्दछन् । ती मध्ये १ करोड ५७ लाख (६५.५प्रतिशत) व्यक्तिहरूलाई आर्थिक रूपले सक्रिय जनसंख्या मानिएको छ । कुल श्रमशक्तिमध्ये ८२ लाख पुरुष र ७५ लाख महिला रहेका राष्ट्रिय तथ्यांक कार्यालयले जनाएको छ ।

प्रदेशहरूमध्ये आर्थिक रूपले सक्रिय जनसंख्या सबैभन्दा धेरै (३४ लाख) वागमती प्रदेशमा रहेको छ । कर्णाली प्रदेशमा सबैभन्दा कम (९ लाख ५० हजार) मात्र रहेका छन् । भौगोलिक क्षेत्रअनुसार तराईमा सबभन्दा धेरै (७८लाख) आर्थिक रूपले सक्रिय जनसंख्या छ । हिमाली क्षेत्रमा सबैभन्दा कम (१०लाख) छन् ।

नेपालमा १० वर्ष वा सो भन्दा माथिको जनसंख्याको श्रम सहभागिता दर ६५.५ प्रतिशत रहेको छ । जसमा पुरुषतर्फ ७१.३ प्रतिशत र महिलातर्फ ६०.४ प्रतिशत रहेको छ ।

नेपालमा १० वा सो भन्दा माथिको उमेर समूहमा अक्सर बेरोजगारी व्यक्तिहरूको संख्या ७ लाख ६७ हजार ६ सय ५८ रहेको छ । जसमा ४ लाख ९ सय २८ पुरुष छन् भने ३ लाख ६६ हजार ७ सय ३० महिला रहेका छन् ।

राष्ट्रिय जनगणना २०७८ अनुसार, रोजगारको स्थिति चार प्रमुख श्रेणीहरूमा वर्गीकरण गरिएको तथ्यांक कार्यालयले जनाएको छ । जसमा ४२ लाख (२८.६प्रतिशत) अरुको काम गर्ने, २ लाख (१.४प्रतिशत) रोजगारवाता, ८२ लाख (५५.३प्रतिशत) आफ्नै काम गर्ने र २१ लाख (१४.५प्रतिशत) परिवारलाई सघाउने देखिएका छन् ।

कुल श्रमशक्तिको सबैभन्दा ठूलो (८५लाख, ५७.३प्रतिशत) हिस्सा प्राथमिक क्षेत्र (कृषि, वन र मत्स्यपालन) मा संलग्न रहेको पाइएको छ । नेपालको १० वर्ष र माथिका कुल जनसंख्यामा केवल १ करोड ३ लाख (४२.९प्रतिशत) व्यक्तिहरू अक्सर रोजगार रहेका छन् । १० देखि १७ वर्षसम्मका बालबालिकाको श्रमशक्ति सहभागितादर ३२.१ प्रतिशत रहेको छ । जसमा पुरुष ३१.९ प्रतिशत र महिला ३२.२ प्रतिशत छन् ।

ठोरी बन्यो पर्साको

पहिलो साक्षर पालिका

वीरगन्ज / मस-पर्साको ठोरी गाउँपालिकालाई पर्साको पहिलो साक्षर पालिका घोषणा गरिएको छ । शनिवार ठोरी गाउँपालिका-३ शिकारीबासमा आयोजित कार्यक्रममा गाउँपालिका अध्यक्ष लालबहादुर श्रेष्ठले ठोरी गाउँपालिकालाई साक्षर पालिका घोषणा गरेका हुन् ।

सरकारले साक्षर पालिका घोषणाका लागि तोकेका १२ वटा सूचकमध्ये ठोरी गाउँपालिकाले ८ वटा सूचक पूरा गरेको आधारमा पालिकालाई साक्षर पालिका घोषणा गरिएको गाउँपालिकाका शिक्षा शाखा प्रमुख भुपाल जोशीले बताए ।

ठोरी गाउँपालिका पर्सा जिल्लाका १४ वटै पालिकामध्ये पहिलो पालिका र मधेश प्रदेशको १३३ पालिकामध्ये ७ औँ साक्षर पालिका घोषणा हुन सफल भएको गाउँपालिकाका अध्यक्ष लालबहादुर श्रेष्ठले बताए ।

मानुङकोटलाई पर्यटकीय ग्राम बनाइने

तनहुँ / मस-तनहुँको व्यास नगरपालिका-५ स्थित पर्यटकीय गन्तव्यस्थल मानुङकोटलाई पर्यटकीय ग्राम बनाइने भएको छ । पछिल्लो समय पर्यटकको गन्तव्यस्थल बन्दै गएको मानुङकोटलाई व्यवस्थित बनाउने उद्देश्यसहित नगरपालिकाले पर्यटकीय ग्राम बनाउन लागेको हो ।

मानुङकोटको आकर्षणलाई व्यवस्थित गर्न एकीकृत जग्गा विकास आयोजना विस्तार गर्ने लक्ष्य लिइएको नगरपालिकाका प्रमुख बैकुण्ठ न्यौपानेले जानकारी दिए । मानुङकोटको मौलिक चरित्रलाई यथावत् राखी आधुनिक ढङ्गबाट विकासको अभियान सञ्चालनका लागि जग्गा विकास कार्यक्रम सञ्चालन गर्न सम्बन्धित जग्गाधनीहरू र नगर विकास कोषसँग सहकार्य गरिने न्यौपानेले बताए ।

न्यौपानेले भने, 'मानुङका मगर हरूले जग्गा छोड्दै जाने र बाहिरबाट

आएर जग्गा किने क्रम बढ्दै गइरहेको छ । त्यसैलाई मध्यनजर गर्दै मानहुँका जग्गाहरूलाई व्यवस्थापन गर्न खोजेका हौ ।' नगरपालिकाले मानुङकोटसँगै व्यास नगरपालिका-६ स्थित शिशाघाट नयाँ सहर आयोजनामा एकीकृत जग्गा विकास आयोजना विस्तार गर्ने लक्ष्य लिएको छ ।

मानुङकोट पछिल्लो समय दृश्यावलोकन केन्द्रको रूपमा विकास भइरहेको छ । यहाँबाट देखिने सूर्योदय र कृहिरौको दृश्यले पर्यटकलाई लोभ्याउने गरेको वडाध्यक्ष विष्णुकुमार श्रेष्ठको भनाइ छ ।

राति बास बसेर बिहानै सूर्योदय र कृहिरौ हेर्न आन्तरिक पर्यटक आउने गरेको होटल व्यवसायी चूडामणि दाहालले उल्लेख गरे ।

मानुङकोटमा पर्यटक उत्रिने क्रम बढेपछि यहाँ होटल खुल्ने क्रम बढेको छ । विगतमा होटल

धरानका मेयर साम्पाङको श्रमदानमा सहभागी वडाध्यक्ष बर्खास्त

धरान / मस-धरान उपमहानगरपालिकाका मेयर हर्क साम्पाङले चलाएको श्रमदानमा सहभागी भएका वडा नम्बर- ४ का वडाध्यक्ष धनबहादुर राईलाई पदबाट बर्खास्त गर्न नेकपा (एमाले) धरानले सिफारिस गरेको छ ।

वडाध्यक्ष राईले पार्टी हितविपरीत काम गरेको भन्दै वडाध्यक्षबाट कारवाही गर्न पार्टीको जिल्ला कमिटी समक्ष सिफारिस गरिएको एमाले धरानका उपाध्यक्ष पारस काडमाङ राईले बताएका छन् ।

२०८९ को स्थानीय निर्वाचनमा एमालेबाट निर्वाचित भएका वडाध्यक्ष धनबहादुर राई कार्यपालिका बैठकमा अनुपस्थित हुने, पार्टीको निर्देशन विपरीत काम गर्ने, पार्टीले बोलाएको बैठकमा अनुपस्थित हुने गरेका कारण कारवाही सिफारिस गरिएको उपाध्यक्ष

पारसले बताए ।

उनका अनुसार पार्टीका नेताहरूले पटक-पटक सम्भाउंदा नमानेको र तीन पटक स्पष्टीकरण सोझा समेत चित्त बुझ्ने जवाफ नभएपछि निर्वाचन आयोगमा बर्खास्त गर्न कारवाही सिफारिस गरिएको हो ।

धनबहादुरलाई कारवाही सिफारिस गरिएको विषयमा एमाले जिल्ला कमिटीका कार्यवाहक अध्यक्ष पर्सुराम यादवले धनबहादुरलाई एकपटक पार्टी कार्यालय बोलाएर कारवाही प्रक्रिया अगाडि बढाउने बताएका छन् ।

सम्पादकीय

प्रधानमन्त्रीमा हुनुपर्ने बोध

प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीले प्रतिष्ठाको परियोजना मानेको त्रिवि क्रिकेट रंगशालामा दोस्रोपटक थपिएको मितिमा पनि नबन्ने भएको छ । प्रधानमन्त्री ओलीले दोस्रोपटक घोषणा गरेको समयमा यही असार मसान्तमा सकिदैछ । तर त्यसअघि नै युवा तथा खेलकुद मन्त्रालयले यो मसान्तभित्र रंगशाला तयार नहुने जानकारी दिइसकेको छ । नेकपा एमालेका अध्यक्ष ओलीले गत वर्ष ३१ असारमा चौथोपटक प्रधानमन्त्री नियुक्त भएपछि पहिलो निर्णयका रूपमा क्रिकेट रंगशालामा फुलड लाइट जडान र प्याराफिट निर्माण ३०० दिनभित्र गरिसक्ने निर्णय गरेका थिए । मन्त्रिपरिषद्को यो पहिलो निर्णयलाई ओलीले सामाजिक सञ्जाल मार्फत् आफैँ सार्वजनिक गरेका थिए । युवा पुस्ताको ध्यान तान्न प्रधानमन्त्री ओलीले क्रिकेट रंगशाला निर्माणलाई प्रतिष्ठाको परियोजना बनाएका थिए ।

तर घोषित ३०० दिनभित्र रंगशालामा फुलडलाइट जडान र प्याराफिट निर्माण हुन सकेन । घोषित मितिमा निर्माण सकिएको भए गत २४ वैशाखमा प्रधानमन्त्री ओलीले रंगशाला शिलान्यास गर्ने थिए । तर घोषित मितिको तीन दिन अगि ओलीले सामाजिक सञ्जालबाटै आफूले भनेको समयमा काम हुन नसकेको जानकारी दिए । दोष भने उनले ठेकेदारलाई दिएका थिए । ठेकेदारका कारणले रंगशाला निर्माण समयमा नसकिएको भन्दै थप दुई महिनामा काम सकिने बताएका थिए । तर थपिएको दुई महिनामा पनि रंगशाला निर्माणाधीन अवस्थामै रहने भएको छ । अर्थात् ओलीको पहिलो निर्णय नै अघुँरो हुन पुगेको छ । त्यसमा पनि आम युवाहरूको चासो रहेको रंगशाला बनाउन ओली असफल भए ।

जबकि ओलीका निम्ति यो अन्तिम अवसर थियो । चौथोपटक प्रधानमन्त्री रहेका ओली अर्कोपटक के हुने भन्ने निश्चित छैन । एमालेभित्रै ओलीको विकल्प खोज्ने गतिविधि तीव्र छ । यसअघि यस्तो दृष्य एमालेभित्र देखिएको थिएन । तर पूर्वाष्ट्रपति विद्यादेवी भण्डारी सक्रिय राजनीतिमा फर्किँएपछि ओलीको विकल्प खोजी तीव्र छ । यस्तो बेला ओलीले काम गरेरै आफूलाई स्थापित गर्नुपर्ने हो । अभिव्यक्तिकै कारण त अब उनलाई पत्याउने अवस्था छैन । चौथोपटक प्रधानमन्त्री पदको शपथ लिएपछि ओलीले पनि काम गरेरै स्थापित हुने बताएका थिए । तर पहिलो परियोजनामै उनी असफल भए । अरू परियोजनाहरूको विकास अवस्था पनि चित्तबुझ्दो छैन । यस्तो अवस्थाको रियलाइजेसन भने प्रधानमन्त्रीमा देखिएको छैन । सरकारको वर्षदिन पुगिरहँदा यसतर्फ प्रधानमन्त्रीलाई सार्फेदार र समकालीन नेताहरूले सम्झाइदिन जरुरी छ ।

सरकारको खर्च न्यूनीकरणतर्फ लगानी कोष

आगामी वर्षको बजेटमा सामाजिक सुरक्षा भत्तामा १ खर्ब ९ अर्ब रुपैयाँ विनियोजन गरिएको छ । सामाजिक सुरक्षाका क्षेत्रमा सरकारको दायित्व बढिरहेको अवस्थामा लगानी कोषले सञ्चालनमा ल्याएका कार्यक्रमहरूमा सबैलाई सहभागिता गराउन सकेमा सरकारको खर्च दायित्व स्वतः घट्ने देखिन्छ...

विश्वमा सामाजिक सुरक्षालाई हेर्दा १५औँ शताब्दीतिर बेलायतमा सुरु भएको देखिन्छ । सन् १८८९ मा जर्मनीबाट वृद्धावस्थाको विमा कार्य सुरु भएको थियो । प्रथम विश्वयुद्ध १९३० पछि राज्यको काँधमा आइपरेको व्यय भारलाई व्यवस्थापन गर्न १९३० को दशकमा अन्य देशहरूमा सामाजिक सुरक्षा योजना सञ्चालनमा आएको देखिन्छ । सन् १९३५ मा अमेरिकामा सामाजिक सुरक्षा ऐन लागु भएको थियो । त्यसलगत्तै अधिकांश युरोपियन मुलुकहरूमा सामाजिक सुरक्षा लागु भएको हो । नर्वे, स्विडेन, डेनमार्क, फिनल्याण्ड र आइसल्याण्ड जस्ता देशहरूले आर्थिक मन्दी हुनुपुर्व नै सामाजिक सुरक्षा योजना कार्यान्वयन ल्याएको देखिन्छ । सन् २०१८ सम्म आइपुग्दा विश्वका अधिकांश मुलुकमा कुनै न कुनै रूपमा सामाजिक सुरक्षाका कार्यक्रम लागु भइसकेको थियो ।

नेपालमा सामाजिक सुरक्षाको इतिहासलाई हेर्ने हो भने वि.सं. १९९१ मा नै सैनिक द्वय कोष खडा गरी सामाजिक सुरक्षाको औपचारिक शुभारम्भ भएको थियो । वि.सं. २००१ मा प्रधानमन्त्री जुद्ध शमशेर जबरले अवकाश प्राप्त नेपाली सेनाहरूलाई पेन्सन दिने प्रणाली सुरु गरेका थिए । सोही वर्ष निजामती सेवामा कार्यरत कर्मचारीहरूका लागि प्रोभिडेन्ट फन्ड र वि.सं. २०१२ मा प्रहरीहरूका लागि 'प्रोभिडेण्ड फन्ड'को व्यवस्था गरिएको थियो ।

वि.सं. २०१९ सालमा कर्मचारी सञ्चय कोष ऐनअन्तर्गत उक्त कोष स्थापना भएको हो । वि.सं. २०३० मा वोनस ऐन र वि.सं. २०४७ को नागरिक लगानी कोष र २०७५ वाट सामाजिक सुरक्षा कोष सुरु भएको हो । यसरी नेपालमा सामाजिक सुरक्षाका कार्यक्रमहरू विस्तार भएका हुन् । हामी कहाँ सामाजिक सुरक्षाको अवधारणा व्यापक रहेको छ । यसले विभिन्न पक्षहरूलाई समेट्दै आएको छ । यसको मुख्य उद्देश्य जोखिममा रहेका र कमजोर वर्गका व्यक्तिको आर्थिक सहायता प्रदान गरी उनीहरूको जीवनयापनमा सहयोग पुर्‍याउनु हो । यसमा ज्येष्ठ नागरिक भत्ता, एकल महिला भत्ता, अपाङ्गता भत्ता, लोपोन्मुख जाति भत्ता, बालबालिका पोषण भत्तालगायतका रहेका छन् । यी भत्ताहरू स्थानीय तहमार्फत वितरण गरिन्छन् । जसले गर्दा राज्य कोषमा वार्षिक एक खर्बभन्दा बढी दीर्घकालीन दायित्व बेहोर्नु पर्ने अवस्था रहेको छ ।

यही अवस्थालाई कम गर्न नेपाल सरकारको स्वामित्व भएको नियामक निकाय, संस्थान, बोर्ड, समिति तथा प्रतिष्ठानहरू जो आफ्नै स्रोत नभई नेपाल सरकारको स्रोतमा निर्भर रहेका छन्, त्यस्ता निकायको दीर्घकालीन दायित्व राज्य कोषले लिन नसक्ने भन्दै अर्थ मन्त्रालयले २०८२ साउनदेखि योगदानमा आधारित सामाजिक सुरक्षा प्रणाली लागु गर्ने निर्णय गरेको हो । यो प्रणाली लागु गर्ने सम्बन्धमा उपप्रधानमन्त्री एवम् अर्थमन्त्री स्तरीय निर्णय भएको छ ।

योगदानमा आधारित सामाजिक सुरक्षा प्रणालीले कर्मचारी र सहभागी संस्था दुवैले निश्चित दरमा आम्दानीको केही अंश सामाजिक सुरक्षा कोषमा योगदान गर्ने भन्ने बुझाउँछ । कर्मचारी भन्नाले सरकारी र निजी क्षेत्रमा कार्यरतलाई बुझाउँछ । सोही योगदानको आधारमा वृद्धा अवस्था, विरामी, मातृत्व, बेरोजगारी, दुर्घटना, अशक्तताविरुद्ध सुरक्षा वा निश्चित रकम प्राप्त गर्न सकिन्छ । यसले सामाजिक सुरक्षाका कार्यक्रमहरूलाई दीर्घकालीन रूपमा दिगो बनाउन सहयोग पुर्‍याउँछ । यसको मुख्य उद्देश्य वृद्ध वृद्धा अवस्थामा आर्थिक सुरक्षा प्रदान गर्नु, काम गर्न नसके अवस्थामा आयको सुनिश्चितता गर्नु र जीवनको गुणस्तर कायम राख्न मद्दत गर्नु हो ।

सरकारले योभन्दा अघि निजामती कर्मचारीहरूको हकमा निवृत्तिभरण कोष ऐन, २०७५ कार्यान्वयनमा ल्याइसकेको छ । त्यसैले यो निर्णय निजामती कर्मचारीलाई लक्षित नभई संस्थान, वार्ड, प्रतिष्ठान तथा समितिहरूमा अब आउने कर्मचारीहरूलाई लक्षित गरिएको

देखिन्छ । यो भनेको सरकारले अब त्यस्ता निकायको दीर्घकालीन दायित्व पूरा गर्दैन भन्नु हो । यसको लागि अब भर्ना हुने कर्मचारीहरूले पेन्सन तथा उपदानको सट्टा आफूले पनि सामाजिक सुरक्षामा योगदान गर्नुपर्ने हुन्छ । यसले सरकारी कोषमार्फि थप व्ययभार सिर्जना नगरी कानुनअनुसार स्थापना भएका अवकाश कोषमा जान सकिने कुरालाई देखाउँछ । आफ्नै स्रोतबाट, आफैँ अवकाश कोष सञ्चालन गर्न सक्ने संघ, संस्थान, प्रतिष्ठान एवं समितिहरूले आफैँ पनि अवकाश कोष योजना सञ्चालन गर्न सक्ने यो निर्णयले देखाएको छ । आफैँ अवकाश कोष योजना सञ्चालन नगर्ने हो भने योगदानमा आधारित कोषमा जान सकिने यसको आशय हो ।

त्यसैले यस्तो अवस्थामा विगतदेखि नै नागरिक लगानी कोषले विभिन्न योजनाहरू सञ्चालन गरिरहेको छ । अवकाश कोष व्यवस्थापन तथा सामाजिक सुरक्षाका सम्बन्धमा विगतदेखि कोषले काम गर्दै आइरहेको सबैलाई थाहा भएकै विषय हो । कोषले हाल विभिन्न ७ वटा कार्यक्रम/योजना सञ्चालनमा ल्याएको छ । यी योजनामा कर्मचारी बचत वृद्धि अवकाश कोष, उपदान तथा पेन्सन योजना, लगानीकर्ता

इतिहासमा आज

६ जुलाई १९९८ को दिन हडकण्डको चेक व्याप कोकमा हडकण्ड अन्तराष्ट्रिय विमानस्थल सञ्चालनमा आयो । जसले शहरको अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलको रूपमा काई टाक विमानस्थललाई प्रतिस्थापन गरेको थियो ।

६ जुलाई २००६ मा चीन-भारत युद्धको समयमा बन्द गरिएको भारत र चीन बीचको नायु ला पास ४४ वर्षपछि व्यापारको लागि पुनः खुलेको थियो । जसले चीन-भारत विवाद पनि कम गराउन सहयोग गरेको थियो ।

६ जुलाई २०१३ मा एशियाना एयरलाइन्सको उडान २१४ को रूपमा सञ्चालन हुने बोइङ ७७७ सान फ्रान्सिस्को अन्तर्राष्ट्रिय विमानस्थलमा दुर्घटनाग्रस्त भयो । जसमा ३ जनाको मृत्यु भयो भने १८१ जना घाइते भए ।

६ जुलाई २०१३ मा क्युबेकको ल्याक-मेगान्टिक शहरमा रेल पटरीबाट खस्यो र आगोमा विस्फोट भयो । जुन घटनामा ४७ जनाको मृत्यु भयो भने शहरको मध्य क्षेत्रमा ३० भन्दा बढी भवनहरू ध्वस्त भए ।

गाउँका समस्या कसले बुझ्ने ?

विचार

● रूपा अर्याल

विकासको मेरुदण्ड गाउँ हो, तर त्यो मेरुदण्ड भाँचिएको छ । सुधार्न आवश्यक छ, सच्चिपर हेर्न आवश्यक छ, राज्यको दृष्टिकोण परिवर्तन गर्न आवश्यक छ । नत्र भने 'समृद्ध नेपाल' भन्ने नाश गाउँको कानमा ठाकिँदैन, किनभने गाउँ अझै पनि अभावमै डुबिरहेको छ...

गाउँको माटो, खेतबारी, रिर्तिंदो बस्ती, धार्मिकदो सपना र उकुसमुकुस जिन्दगी—यिनै हुन् नेपाली गाउँको हाल । तर, ती गाउँका समस्या कहिले कसैले सुन्न खोजेका छन् त ? गरिबी, बेरोजगारी, शिक्षा र स्वास्थ्यको अभाव, सडकको नाउँमा धूलो, बिजुलीको नाउँमा अन्धकार, तलबको नाउँमा श्रम शोषण— यी समस्या गाउँका साभा कथाहरू जस्तै भइसकेका छन् । तर, यी कथा कसले पढ्छ ? कसले बुझ्छ ?

नेपालको समग्र समाजमा राजनीतिक चेतना र जनप्रतिनिधिको पहुँच बढे पनि गाउँका कुरा अझै पनि उपेक्षित छन् । गाउँ विकासको प्राथमिक तह हो भन्ने कुरा हरेक वजेट भाषणमा दोहोरिन्छ, तर योजनाहरू शहर केन्द्रित रहन्छन् । योजनाहरू बनाउनेहरूसँग गाउँको पीडा बुझ्ने संवेदना छैन, न त उनीहरूलाई त्यहाँ पुगेर समस्या देख्ने फुसंद नै छ ।

एकातिर, गाउँका युवाहरू श्रम बेच्न साउदी, कतार, मलेसिया पुगिरहेका छन्, अर्कोतिर गाउँमा बाँकी रहेका बुद्ध, महिला र बालबालिका दैनिक जीवन चलाउन संघर्षरत छन् । गाउँमा सस्तो श्रम उपलब्ध छ, तर उत्पादनको ग्यारेन्टी छैन । कृषि उपजको उचित मूल्य छैन । वजारसम्म पहुँच छैन । सरकारी अनुदान कागजमै सीमित छ । अनि पनि गरिव किसानसँग आधुनिक प्रविधि अपनाउन आग्रह गरिन्छ । कसरी ? कुन स्रोत र कुन भरोसामा ?

गाउँका विद्यालयहरू अझै पनि न्यून शैक्षिक

गुणस्तरका कारण शिक्षित जनशक्ति उत्पादन गर्न असमर्थ छन् । शिक्षकहरू समयमै हाजिर हुँदैनन्, पाठ्यक्रम समयमा सकिँदैन र शिक्षणशैली परम्परागत ढर्राकै हुन्छ । कतिपय ठाउँमा विद्यालय भवन छ, तर शिक्षक छैनन्, शिक्षक छन्, तर विद्यार्थी छैनन् । शिक्षा त्यही हो, जहाँ पुस्ताको भविष्य निर्माण हुन्छ, तर गाउँका बालबालिकाले त्यो आधार नै पाएका छैनन् ।

स्वास्थ्य सेवा भन्ने दयनीय छ । औषधि छैन, डाक्टर छैनन्, सुविधा छैन । प्रसूति सेवा नभएर महिलाहरूले बाटोमै ज्यान गुमाइरहेका छन्, तर स्वास्थ्य केन्द्रमा ताला लागिरहेको छ । कहिलेकाहीँ विरामी लिएर मोटरसाइकलमा घण्टौको यात्रा गर्नुपर्ने बाध्यता अझै बाँकी छ । यसरी रोग लागेपछि भाग्य र भगवान भरोसा गर्नु बाहेक अरु उपाय छैन ।

सडक, खानेपानी, सञ्चार, बिजुली— यी आधारभूत सेवाहरू पनि अझै गाउँमै पुगिसकेका छैनन् । सडक निर्माणका नाममा वर्षौंदेखि अलपत्र परेका ग्रामेल बाटाहरू छन्, जसले वर्षौमा हिलो र हिउँदमा धूलो उडाउँछ । खानेपानीका पाइपलाइन तानेका छन्, तर पानी कहिले आउँछ भन्ने ग्यारेन्टी छैन । बिजुलीका पोल गाडिएको देखिन्छ, तर बत्ती बाल्ने काम कहिले हुन्छ थाहा छैन ।

यति समस्याका बिच पनि गाउँका जनताले बाँच्ने प्रयास गरिरहेका छन् । उनीहरू मेहनती छन्, धैर्यवान छन्, देशप्रेमी छन् । तर, उनीहरू

आवाजहीन छन् । उनीहरूको आवाज राजधानीसम्म आइपुग्दैन । जनप्रतिनिधिहरू चुनावको बेला गाउँ पुग्छन्, नारा दिन्छन्, फुटो सपना बाँड्छन्, तर जितेपछि सम्पर्कविहीन हुन्छन् । गाउँका समस्याको हल गाउँमै सम्भव हुन्छ भन्ने बुझेका विरलै नेता वा कर्मचारी भेटिन्छन् ।

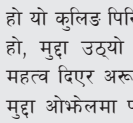
गाउँका समस्या बुझ्न पहिलो शर्त हो- गाउँ पुग्न । त्यहाँको माटो चाल्नुपर्छ, त्यहाँको मान्छे भेट्नुपर्छ, उनीहरूको पीडा आफ्नै जस्तो महसुस गर्नुपर्छ । केवल रिपोर्ट हेरेर वा डाटा विश्लेषण गरेर होइन, आत्मीयता र अनुभूतिका आधारमा मात्र गाउँ बुझिन्छ । गाउँ बुझ्ने हो भने शहरले गाउँलाई हेर्ने दृष्टिकोण फेरिनुपर्छ । नत्र गाउँकै लागि भनेर बनाइने नीति सधैं कागजमै सीमित रहनेछ ।

विकासको मेरुदण्ड गाउँ हो, तर त्यो मेरुदण्ड भाँचिएको छ । सुधार्न आवश्यक छ, सच्चिपर हेर्न आवश्यक छ, राज्यको दृष्टिकोण परिवर्तन गर्न आवश्यक छ । नत्र भने 'समृद्ध नेपाल' भन्ने नारा गाउँको कानमा ठट्टिदैन, किनभने गाउँ अझै पनि अभावमै डुबिरहेको छ । गाउँका समस्या बुझ्न समय दिनुपर्ने छ । केवल राजधानीमा बसेर देश हाँके सपना हेर्नेहरूले होइन, गाउँको धूलो खाँदै, पसिना वगाउँदै, जनताको बीचबाट उठ्नेहरूबाट मात्र समाधान सम्भव छ । देश त गाउँवाटै बन्छ, तर जबसम्म गाउँ बुझ्ने नेतृत्व हुँदैन, तबसम्म गाउँका समस्या कसले बुझ्ने ? यही प्रश्न फुण्डिइरहन्छ ।

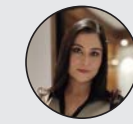
सामाजिक सञ्जाल

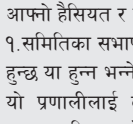
धुव्रहर अधिकारी

समा थापा

समा थापा

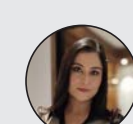

समा थापा

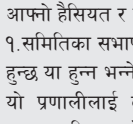
सर्वोच्चको पनै सला आधारितमा आयो । महाकाली स्थितलाई संसदीय अनुमोदन मध्यरातमा भएको थियो । प्रधानमन्त्री र छिमेकका सामन्त गोलसँगको तीन घण्टे भेट सकिँदा मध्यरात भएको चर्चा उसै बखतको हो । यसरी कार्यपालिका, व्यवस्थापिका र न्यायपालिका सबैतिर रातको आकर्षण देखियो । दिनको उज्यालो छलियो ।

तिष्ण टकाल

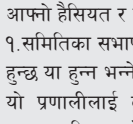

समा थापा

समा थापा

कुलिङ पिरियडको प्रावधानमा कसले जालफेल गयो भन्दा पनि कसरी संसद, समिति, सांसद र जनतालाई पट्टु बनाइँदै आइएको छ भन्ने तथ्य उदाङ्गो भएको छ । जालफेल त आज राम्रो पालो भोलि श्यामको भन्ने हामीलाई थाहा नै छ, मात्र कारबाही गरेर यो विषय धामधुम नपारियोस् दोषीलाई कारबाही होस् ।

समा थापा

आफ्नो हैसियत र पदको जिम्मेवारीको कसीमा १.समितिका सभापति र सदस्यज्यूहरू, २.पढेर हुन्छ या हुन्न भन्ने माननीय सांसदज्यूहरूलाई यो प्रणालीलाई कति भुत्ने बनाइएछ भन्ने आत्मतर्लान भएको छ या छैन ? कर्मचारीले घुसाएछ भनी पछिन्छ पाइन्छ ? कर्मचारीले नै ऐन बनाउने हो भने तपाईंहरू किन सांसदमा ?

मोतिन्दराज पोखरेल

वन क्षेत्रको राजस्वले प्रदेश विकासमा महत्वपूर्ण भूमिका खेलेको छ : मुख्यमन्त्री आचार्य

अर्घाखाँची/मस-लुम्बिनी प्रदेशका मुख्यमन्त्री चेतनारायण आचार्यले प्रदेशको विकास निर्माणमा वन क्षेत्रबाट आर्जित राजस्वले महत्वपूर्ण योगदान पुर्‍याएको बताएका छन् । शनिवार अर्घाखाँचीको डिभिजन वन कार्यालय अन्तर्गत रुद्धीस्थित डिभिजन वन नर्सरीको अनुगमन गर्दै मुख्यमन्त्री आचार्यले वन क्षेत्रलाई उत्पादन र आम्दानीको स्रोतका रूपमा विकास गर्ने उद्देश्यले चालु आर्थिक वर्षको बजेटमा बजेट विनियोजन गरिएको जानकारी दिए ।

मुख्यमन्त्री आचार्यले डिभिजन वन कार्यालय अर्घाखाँचीले सञ्चालनमा ल्याएको वृहत् वृक्षारोपण अभियानले जिल्लाको वातावरणमा सकारात्मक प्रभाव पारिरहेको भन्दै रोपिएका विरुवाको संरक्षणमा विशेष ध्यान दिन कर्मचारीहरूलाई निर्देशन दिए । उनले भने, 'हामीले लगाएका विरुवाहरू संरक्षित हुनु अत्यन्त जरुरी छ । वनमा खेर जाने पातपतंगर र भार संकलन गरेर प्राङ्गारिक मल उत्पादनमा प्रयोग गर्न सकिन्छ, अर्घाखाँचीमा यसको सुरुवात भइसकेको छ, यसलाई निरन्तरता दिन प्रदेश सरकारले पूर्ण सहयोग गर्नेछ ।'

उनले वन क्षेत्रलाई संरक्षणको दृष्टिकोणमा मात्र सीमित नराखी रोजगारी, उद्यमशीलता र आम्दानीको स्रोतका रूपमा विकास गर्नुपर्ने आवश्यकता

औल्याए साथै, सामुदायिक वनहरूलाई प्राङ्गारिक मल उत्पादनमा सक्रिय बनाइ कृषि क्षेत्रसँग जोड्न सकिने भन्दै अर्गानिक खेती अभियानमा टेवा पुर्‍याउने कार्यक्रम अधि बढाउन निर्देशन पनि दिए ।

डिभिजन वन कार्यालय अर्घाखाँचीका सहायक वन अधिकृत केशर खड्काका अनुसार चालु आर्थिक वर्षमा जिल्लामा ६३ हेक्टर क्षेत्रमा वृक्षारोपण गर्ने लक्ष्य लिइएको छ । साउन १४ गतेसम्मका लागि अभियान सञ्चालन गरिनेछ । हालसम्म

टिमुका २० हजार ५ सय र तेजपातका १२ हजार ९ सय विरुवा रोपिएको छ ।

डिभिजन वन कार्यालयका प्रमुख मोहन प्रसाद श्रेष्ठले जिल्लाभित्र ६ वटा नर्सरीमा १ लाख ६३ हजार वर्षे तथा बहुवर्षे विरुवा तयारी अवस्थामा रहेको जानकारी दिए । उनले तेजपात र टिमुको विशेष खेती विस्तारको अभियानसमेत सुरु गरिएको बताए । कम्तीमा ५ सय विरुवा माग गर्ने उपभोक्ताका लागि नि:शुल्क दुबानी सेवा र रोपाईंमा सहजीकरणको व्यवस्था गरिएको छ ।

विरुवा रोपिएका क्षेत्रहरूको प्रभावकारी अनुगमनका लागि जिपीएस लोकेशन प्रणालीमार्फत निगरानी गरिने पनि श्रेष्ठले जानकारी दिए । अनुगमन कार्यक्रममा सन्धिखर्क नगरपालिकाका प्रमुख कृष्णप्रसाद श्रेष्ठ, भू तथा जलाधार कार्यालयका प्रमुख शम्भु झा, वरिष्ठ वन अधिकृत गणेश चौधरी, सन्धिखर्क सब-डिभिजन प्रमुख दशराम चौधरीसहित अन्य कर्मचारीहरूको उपस्थिति रहेको थियो ।

सेती नदी तटीय क्षेत्रमा साइरन जडान

तनहुँ/मस- तनहुँको ऋषिड गाउँपालिका-१ भन्गुटारमा निर्माणाधीन १४० मेगावाट क्षमताको तनहुँ जलविद्युत् आयोजनाद्वारा सेतीनदी तटीय क्षेत्रका बासिन्दालाई प्राकृतिक विपद्बाट बचाउन बाढीसम्बन्धी सूचना दिने साइरन जडान गरेको छ ।

सामाजिक उत्तरदायित्व कार्यक्रमअन्तर्गत आयोजनाको बाँध र सोबाट तल्लो तटीय क्षेत्रमा पानीको सतहमा आउनसक्ने उतारचढावका विषयमा अग्रिम सूचना दिन साइरन जडान गरिएको हो ।

नदी सुरक्षा व्यवस्थापन योजनाअन्तर्गत सेती नदीमा निर्माणाधीन बाँधस्थलभन्दा तल्लो तटीय क्षेत्र सेतीनदी क्षेत्रका

बासिन्दालाई बाढीजन्य विपद् जोखिम न्यूनीकरण तथा व्यवस्थापनसम्बन्धी सचेतना कार्यक्रम गरिएको तनहुँ जलविद्युत् आयोजनाका प्रमुख श्यामजी भण्डारीले बताए ।

उनले भने, 'बाँध सुरक्षा, मुख्य बाँध निर्माणस्थलभन्दा माथिल्लो तटीय क्षेत्रमा निर्माण गरिएको अस्थायी बाँध, त्यसबाट तल्लो तटीय क्षेत्रमा हुने नदीको बहावमा हुनसक्ने फेरबदलका बारेमा नदी सुरक्षा विज्ञबाट प्रशिक्षण प्रदान गरिएको छ ।'

वर्षायाम सुरु भएसँगै सेती नदी वरपरका बासिन्दालाई साइरन बज्दाको समयमा नदीभित्र वा नदी किनारबाट टाढा बस्न र किनार नजिक नजान सचेत गराइएको आयोजना प्रमुख भण्डारीले बताए ।

कम्पनीको पुँजी संरचना तथा वित्तीय व्यवस्थापन आयोजनाको कूल लागत (प्रसारण लाइन, ग्रामीण विद्युतीकरण तथा निर्माण अवधि)को व्याज समेत) ५० करोड ५० लाख अमेरिकी डलर रहेको छ ।

जसका लागि एडिबीले १५ करोड, जापान अन्तर्राष्ट्रिय सहयोग नियोग (जाईका)ले १८ करोड ४० लाख, युरोपियन लगानी बैकले आठ करोड ५० लाख र नेपाल सरकार-नेपाल विद्युत् प्राधिकरणले आठ करोड ६० लाख डलर बेहोर्ने गरी वित्तीय व्यवस्थापन गरिएको छ ।

कम्पनीले आयोजनाबाट विद्युत् उत्पादनपछि प्राप्त हुने बहाव र सेती नदीको पानीलाई प्रयोग गरी तल्लो तटीय क्षेत्रमा १२६ मेगावाटको तल्लो सेती जलविद्युत्

आयोजना विकास प्रक्रिया अगाडि बढाएको जनाएको छ ।

आयोजनाबाट विद्युत् उत्पादन सुरु भएको पहिलो १० वर्षसम्म

वार्षिक औसत विद्युत् उत्पादन ५८ करोड ७७ लाख र त्यसपछि ४८ करोड ९९ लाख युनिट उत्पादन हुने अनुमान गरिएको छ ।

रामधुनी नगरपालिका

नगर कार्यपालिकाको कार्यालय

भुम्का, सुनसरी

कोशी प्रदेश, नेपाल

रामधुनी नगरपालिकाको आन्तरिक आय सङ्कलन ठेक्का आह्वानको सूचना

(दोस्रो पटक प्रकाशित मिति: २०८२/०३/२२ गते)

रामधुनी नगरपालिकाद्वारा आ.व. २०८२/८३ का लागि आर्थिक ऐन २०८० को वफा ९, प्रचलित कानून तथा रामधुनी नगरपालिका राजस्व परामर्श समितिको निर्णयानुसार आन्तरिक आय ठेक्काहरू बन्दोबस्त गर्नु पर्ने भएकोले इच्छुक दर्तावाला फर्महरूले तपसिलका शर्त बन्देजको अधिनमा रही बोलपत्र पेश गर्नुहुन सम्बन्धित सबैको जानकारीको लागि प्रथम पटक मिति २०८२/०३/१३ को मध्यान्ह राष्ट्रिय दैनिक पत्रिकामा यो सूचना प्रकाशित गरिएको छ ।

तपसिल:

क्र. सं.	ठेक्का नं.	ठेक्काको नाम	ठेक्का अवधि	न्युनतम वार्षिक ठेक्का अंक रु मु. अ. क. सहित	बोलपत्र फारम दस्तुर रु	बोलपत्र फारम खरिद गर्ने अन्तिम मिति	बोलपत्र बुझाउने अन्तिम मिति र समय	बोलपत्र खोल्ने अन्तिम मिति र समय
१.	RMD/BOLPATRA/ ०८२/८३ (राजस्व)	शनिवार,बुधवार साप्ताहिक हाट र गुडी (रामधुनी १ र ५)	२०८३ असार मसान्त सम्म	रु.२५०५०००/-	३०००/-	२०८२/०४/१० को कार्यालय समय भित्र	२०८२/०४/११ गते दिउसो १२: ०० बजेको समय	२०८२/०४/११ गते दिउसो २: ०० बजेको समय

शर्तहरू:

- बोलपत्र फारम तोकिएको दस्तुर (पछि फिर्ता नहुने गरी) त्रिरी यस सूचनामा तोकिएको मिति र समय भित्र यस नगरपालिकाको राजस्व प्रशासन शाखाबाट खरिद गर्नुपर्नेछ ।
- बोलपत्र साथ कबोल गरेको अङ्कको ५% ले हुन आउने रकम जमानत बापत यस कार्यालयको नाममा रहेको एन. आई. सी. एसिया बैंक लि. भुम्का शाखाको धरोटी खाता नं. ०८९२०५००२७९०८०१५ मा जम्मा गरेको सक्कले वैङ्ग भौचर वा नेपाल राष्ट्र बैंकबाट मान्यताप्राप्त "क" वर्गको वाणिज्य बैंकबाट कम्तिमा ९० दिन म्याद कायम रहेको बैंक जमानत पत्र संलग्न राखी तोकिएको मिति र समय भित्र यस कार्यालयमा दरखास्त पेश गर्न सकिनेछ ।
- बोलपत्र फारम खरिद गर्ने अन्तिम दिन वा दाखिला गर्ने अन्तिम दिन सार्वजनिक विदा पर्ने गणमा सोको भोलिपल्ट उल्लिखित कार्यहरु गरिनेछ ।
- छुट्टा-छुट्टै विषयको बोलपत्र फारम छुट्टा-छुट्टै खाममा शिलबन्दी गरी खामको बाहिर ठेक्काको विषय खोली पेश गर्ने फर्म वा कम्पनीको नाम र छाप स्पष्ट लेखी यस कार्यालयको नाम उल्लेख गरि पेश गर्नु पर्नेछ ।
- रीतपूर्वक दाखिला भएको बोलपत्र तोकिएको मिति र समयमा यसै कार्यालयमा कार्यालयका प्रतिनिधि र ठेकेदार वा निजका प्रतिनिधिको रोहबरमा खोल्नेछ । तर ठेकेदार वा निजका प्रतिनिधि उपस्थित नभए पनि दरभाउपत्र खोल्न बाधा पर्ने छैन ।
- म्याद नाधी आएको वा रीत नपुगेको वा कुनै शर्त राखी पेश भएको बोलपत्रलाई मान्यता दिइने छैन ।
- बोलपत्र खरिद गर्ने र पेश गर्ने आन्तरिक राजस्व कार्यालयमा फर्म दर्ता भई आ.व. २०८०-८१ को कर चुक्ता भएको प्रतिलिपि, फर्म नवीकरण भएको प्रतिलिपि, व्यवसाय दर्ता नविकरण भएको प्रतिलिपि अनिवार्य संलग्न हुनु पर्नेछ ।
- ठेक्का सम्बन्धमा प्रचलित कानून अनुसारको बुझाउनु पर्ने कर, दस्तुर, महशुल ठेकेदार आफैले बुझाउनु पर्नेछ ।
- ठेक्का स्वीकृत भएको जानकारी पाएको मितिले ७ (सात) दिन भित्र नियमानुसार सम्झौता गर्न उपस्थिति हुनु पर्नेछ ।
- नेपाल सरकारले जारी गरेको निशेधाज्ञाको बखतमा ठेक्का सञ्चालन नभएमा सो समय हिसाब गरी ठेक्का रकम दामासाहीले घटाइनेछ ।
- कबोल गरेको सम्पूर्ण रकम अग्रिम एकमुष्ट बुझाएमा कबोल अंकको १० प्रतिशत छुट दिइनेछ र कबोल गरेको सम्पूर्ण रकम अग्रिम एकमुष्ट नबुझाएको अवस्थामा सम्पूर्ण कबोल गरेको ठेक्का रकमलाई ३ किस्तामा विभाजन गरी पहिलो किस्ता सम्झौता भएको बखतमा दोस्रो किस्ता २०८२ कात्तिक मसान्त भित्र र अन्तिम किस्ता २०८२ फाल्गुन मसान्त भित्र दाखिला गर्नु पर्नेछ । किस्ता रकम ठेक्का सम्झौता गर्दा नै बुझाई बाँकी रकमको हकमा २०८२ असार मसान्तसम्म म्याद कायम रहेको नेपाल राष्ट्र बैंकबाट मान्यता प्राप्त बैंकबाट जारी गरिएको बैंक ग्यारेण्टी पेश गर्नु पर्नेछ ।
- तोकिएको अवधि भित्र किस्ता नबुझाएमा नियमानुसार हर्जना बुझाउनु पर्नेछ ।
- ठेकेदारले तोकिएको अवधि भित्र नियमानुसार बुझाउनु पर्ने ठेक्काको सम्पूर्ण किस्ता रकम नबुझाएमा निजले पेश गरेको बैंक ग्यारेण्टीबाट असुल गर्न बाँकी रकम असुल उपर गरिनेछ ।
- ठेकेदारले आय सङ्कलनका लागि लिएको ठेक्का नगरपालिकाले तोकेको दर भन्दा बढी लिन पाइने छैन । बढी लिएको पाइएमा वा लिएको ठहरेमा ठेकेदारलाई जरिवाना असुल गरी कानून बमोजिम कारवाही गर्न सकिनेछ ।
- ठेक्का सञ्चालन गर्दा नगरपालिकालाई कुनै किसिमको हानी नोक्सानी पुर्‍याएमा सो को हर्जना अशुल उपर गरी ठेकेदारलाई आवश्यक कानूनी कारवाही गरिनेछ ।
- कर, शुल्क, दस्तुर असुल गर्ने प्रयोजनका लागि नगरपालिका कार्यालयले तोकेको ढाँचाको रसिद ठेकेदारले आफ्नो तर्फबाट छुपाई नगरपालिकामा अभिलेख प्रमाणित गराई छाप लगाएर मात्र प्रयोग गर्न पाइने छ ।
- बोलपत्र स्वीकृत भएको जानकारी पाएको ७ (सात) दिन भित्र सम्झौता गर्न नआएमा ठेकेदारले राखेको धरोटी रकम जफत गरी प्रचलित ऐन नियमानुसार त्यो भन्दा लगत्तै पछिल्लो बढी कबोल गर्नेसँग सम्झौता गरिनेछ ।
- विगतमा नगरपालिकाले लगाएको ठेक्का लिई कबोल अंक चुक्ता नगरेको ठेकेदारबाट ठेक्का बक्यौता रकम चुक्ता नभएमा निजबाट दाखिला हुन आउने ठेक्का स्वीकृत गरिने छैन ।
- कुनै पनि चिठी, तार टेलिफोन, फ्याक्सबाट आएको पत्रलाई मान्यता दिइने छैन ।
- यस ठेक्का सम्बन्धमा कुनै किसिमको विवाद उत्पन्न भएमा यस कार्यालयको निर्णय अन्तिम हुनेछ र उक्त निर्णय दुवै पक्षलाई मान्य हुनेछ ।
- बोलपत्र स्वीकृत गर्ने वा नगर्ने वा आंशिक स्वीकृत गर्ने सर्वाधिकार यस कार्यालयमा सुरक्षित रहनेछ ।
- नेपाल सरकार अदालत र यस कार्यालयको आदेश, निर्देशन र निर्णयको अक्षरस पालना गर्नु पर्नेछ ।
- कार्यालय खुलेको दिन कार्यालय समयभित्र यस कार्यालयको राजस्व प्रशासन शाखामा आई विभूत विवरण बुझ्न सकिनेछ ।
- कर दस्तुर शुल्क संकलनको दररेट सहितको सूची ठेक्का सम्झौता गर्दा उपलब्ध गराइनेछ । उक्त सूचीको बोर्ड सम्झौता अवधिभर सबैले देख्ने ठाउँमा राखी सूचीमा उल्लिखित दररेट अनुसार मात्र शुल्क उठाउन पाइनेछ ।
- यस सूचनामा उल्लेख भएका शर्त यसै बमोजिम र नभएमा कुराहरूको हकमा प्रचलित ऐन कानून बमोजिम हुनेछ ।

प्रधान कार्यालय, दरबारमार्ग, काठमाडौं फोन नं. ०१-५९७१८७१

‘ऐन कानुन परिवर्तनले लगानीको वातावरण बन्दैछ’

नेपाल लगानीकर्ताको लागि राम्रो सम्भावना भएको मुलुकको रूपमा पनि व्याख्या गर्ने गरेको पाइन्छ । नेपालमा रहेको प्राकृतिक स्रोतसाधन, भौगोलिक अवस्था र सस्तो श्रम तथा जनशक्तिको कारण लगानी गर्दा छोटो समयमा नै धेरै नाफा प्राप्त गर्न सकिने कतिपयको विश्लेषण छ । राजनीतिक अवस्था र कोभिड महामारी पछि आर्थिक मन्दीले विश्वभरी नै लगानीको वातावरण बिग्रिएको थियो । तर, विस्तारै लगानीकर्ताले लगानी गर्ने क्षेत्र खोजिरहेका छन् । नेपालमा लगानी गर्ने लगानीकर्ताका लागि लगानीको वातावरण, सम्भावना र चुनौतीको विषयमा लगानी बोर्ड कार्यालयका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत **सुशील ज्ञवाली**सँग मध्यान्हका **छबि सापकोटा**ले कुराकानी गरेका छन् ।

सुशील ज्ञवाली

प्रमुख कार्यकारी अधिकृत, लगानी बोर्ड

नेपालमा लगानीको वातावरण कस्तो छ ?

नेपालको हावापानी, आतिथ्यता र संस्कृतिले नेपालको विश्वमै फरक परिचय छ । अरु देश भन्दा फरकपन कै कारण नेपालमा लगानी गर्ने विदेशी तथा स्वदेशी लगानीकर्ताको चासो पनि देखिएको छ । विगतमा केही अप्ठ्यारो परिस्थिति कारण लगानी आउन सकेको थिएन । तर, विस्तारै सरकारले ऐन कानूनमा गरेको परिवर्तनले लगानीको वातावरण बनाउन सहज बनाएको छ । लगानीको दृष्टिकोणले नेपाल भर्जनल्यान्ड भएको हुनाले यहाँ अपार सम्भावना छ । यति बेला नेपाल लगानीको पर्खाइमा छ । नेपालको प्राकृतिक स्रोतसाधन, श्रम तथा जनशक्ति, पर्यटन, कृषि जलविद्युत, उर्जा लगायतका क्षेत्रमा देखिएको सम्भावनाकै कारण लगानीकर्ताको चासो बढ्दो छ ।

सम्भावना हुँदाहुँदै पनि लगानीकर्ता किन नेपालमा आएका छैनन् ?

त्यसमा हामी सबै गम्भीर हुन आवश्यक छ । लगानीकर्ताले सम्भावना देखेपनि लगानीको सुरक्षा नदेखेसम्म लगानी गर्न चाहँदैनन् । नेपालमा विदेशी लगानी नआएको भन्ने होइन तर सानो लगानीले मात्र फड्को मार्न निकै कठिन छ । विगत एक दशकको मुल्यांकन गर्ने हो भने हामीले फड्को मार्न धेरै नै बाँकी देखिन्छ । तर, पछिल्लो समयमा लगानी बोर्डको कार्यालयले नेपालमा लगानी ल्याउनका

लागि धेरै नै काम गरिरहेको छ ।

लगानीको बोर्डको नेतृत्वमा गरिएको लगानी सम्मेलनपछि नेपालमा स्वदेशी र विदेशी लगानीको वातावरण बन्दै गएको छ । सिमेन्ट, उर्जा, पर्यटन, होटल तथा आइटी क्षेत्रमा लगानी बढ्दो छ । विदेशी लगानी आएपछि निर्माण क्षेत्रका लागि अत्यावश्यक सिमेन्टको मूल्य सस्तो भएको छ । रोजगारी सृजना भएको छ । यस्तै उर्जा क्षेत्रमा अरुण तेस्रोमा समेत विदेशी लगानी छ, जुन अब सञ्चालनमा आउने तयारीमा छ । त्यसबाट समेत नेपालले ठुलो लाभ लिँदै छ ।

मेगा आयोजनाको लागि समय लाग्छ तर, अहिले जुन गतिमा काम भएको छ त्यसलाई तोड्न आवश्यक छ । पछिल्लो समय स्वदेशी र एनआरएनहरू समेत लगानीको लागि तयार देखिएका छन् । त्यसले लगानीकर्ता नेपालमा लगानी गर्न इच्छुक नै छन् भन्ने बुझाउँछ ।

नेपालमा लगानी गर्ने वातावरण कतिको बनेको छ ?

वातावरण धेरै नै राम्रो बन्दै गएको छ । १६औँ पञ्चवर्षीय योजनामा एक सय १२ खर्ब रुपैयाँ बराबर लगानीको अपेक्षा गरिएको छ । त्यो लगानी हुँदा वित्तिकै नेपालको विकास र समृद्धिको सपनाको लक्ष्य पूरा गर्न धेरै समय पछुन पनि अवस्था आउँदैन ।

लगानी बोर्डले ७४ खर्ब लगानी निजी क्षेत्रबाट, पाँच खर्ब लगानी सहकारी र सामुदायिक क्षेत्रबाट र ३४ खर्ब लगानी सरकारको तहबाट ल्याउने गरी केही काम समेत गरेको छ । जब ठूला आयोजनामा आन्तरिक र बाह्य लगानी आउने वातावरण बन्दैन तबसम्म देशको समृद्धिको लक्ष्य पूरा हुँदैन भनेर हामी ठूलो आयोजनामा केन्द्रित भएका छौं ।

नेपालले लगानी सम्मेलन गर्दा केही कानूनहरू समेत परिवर्तन गरेर लगानीकर्तालाई आह्वान गरेको छ । अध्यादेशमार्फत कानून ल्याएर भएपनि वैदेशिक लगानी भित्र्याउने वातावरण बनाएको छ । थुप्रै कानूनमा गरिएको परिवर्तनले लगानीको माहोल बन्दै गएको बुझ्न सकिन्छ ।

यस्तै, आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को लागि आएको नीति तथा कार्यक्रम र बजेटले समेत निजी क्षेत्रलाई उत्साहित बनाएको छ । बजेटले निजी क्षेत्रका मागलाई समेटेर सहज गरिएको छ । निजी क्षेत्रका व्यवसायीहरूका निम्ती बोन्ड निर्णयको रूपमा हेरिएको छ । लगानी बोर्डले समेत सरकारलाई लगानीमैत्री कानून निर्माणमा पनि दबाव दिइरहेको अवस्था छ । अब महत्वकांक्षी लक्ष्यको साथ अगाडि बढ्ने र लगानीकर्तालाई उत्साहित बनाउने काम हुन आवश्यक छ ।

अरु देशले वैदेशिक लगानी भित्र्याउनका लागि गरिरहेको प्रयास हामीले किन आवश्यक छ । नीतिगत र कानुनी सुधारको बाटोमा अझै

काम गर्नुपर्छ । नेपालले समेत अरु मुलुकले गरेको प्रयासलाई तुलनात्मक अध्ययन गरेर लगानीकर्तालाई आकर्षण गर्ने कार्यक्रम बनाउन सक्नुपर्छ । लगानी बोर्डले अहिले रणनीति र व्यावसायिक योजना बनाइरहेको छ । आगामी ४ वर्ष भित्रमा १५ बिलियन अमेरिकन डलरको लगानी स्वीकृत गराउनेगरी काम भइरहेको छ, त्यसले फेरि थप लगानीको वातावरण बन्न सक्ने देखिन्छ ।

लगानीको प्रतिबद्धता आउने, तर लगानी नआउने अवस्थालाई रोक्न के गर्न आवश्यक छ ?

प्रतिबद्धता र लगानीबीचको दुरी धेरै नै छ । हामीसँग आयोजनाको तयारी र आयोजना बैंक नै कमजोर हुँदा प्रतिबद्धताअनुसार लगानी आएको देखिँदैन । यो नै नेपालको लागि एउटा ठूलो चुनौती हो । हामीले आयोजना बनाएर लगानीकर्तालाई कसरी फाइदा हुन्छ भन्न सकिरहेको अवस्था छैन । सरकारले यो जोखिम लिन्छ, लगानीको रिटर्न यसरी आउँछ भनेर प्रष्टसँग नबताउँदा लगानीकर्ता लगानी गर्न इच्छुक देखिँदैनन् ।

संघ, प्रदेश र स्थानीय तह तहसम्म समन्वय गरेर काम गर्न सकिन्छ । वैदेशिक लगानी वा स्वदेशी लगानी प्रवर्द्धनको काम गर्न सकिन्छ । लगानीकर्ता अझै पनि विभिन्न मन्त्रालय र विभाग धाउनुपर्ने बाध्यता छ, त्यसलाई नहटाई काम गर्न सकिँदैन । यस्तै, आन्तरिक लगानी आयो भने मात्र वैदेशिक

लगानी आउन सक्छ । आन्तरिक लगानीले वैदेशी लगानीकर्तालाई विश्वासको वातावरण पैदा गर्छ । त्यसैले सबैभन्दा पहिले देश भित्रकै लगानीकर्तालाई अगाडि बढाउने योजनामा लगानी बोर्डले समेत काम गरिरहेको छ ।

त्यसका लागि लगानी बोर्डले वैकल्पिक विकास, वित्त ऐन र सोही अनुसार विशेष कोषको आवश्यकता छ भनेर सरकारलाई भनिरहेको अवस्था छ । हामिसँग सञ्चयकोष, बीमा कम्पनी, टेलिकम लगायत विभिन्न कोषहरूमा भएको रकमलाई उत्पादनमुखी लगानीमा लगाउन आवश्यक छ । त्यो रकमलाई परिचालन गर्ने विधि बनाउने हो भने ३/४ खर्ब रकम त हाम्रै कोषहरूबाट निकाल्न सकिन्छ ।

विदेशबाट आएको रेमिट्यान्सलाई लगानी गर्ने वातावरण बनाउन ध्यान पुगिरहेको छैन कि ?

अहिले नेपालमा आएको रेमिट्यान्सको हिस्सा मध्ये निकै लगानी भएको छ । रेमिट्यान्सबाट आएको रकम उपभोगमै खर्च भइरहेको छ, त्यसलाई रोक्न समेत लगानीमा लैजाने कार्य अगाडि बढाउन आवश्यक छ । रेमिट्यान्सबाट आएको रकमलाई सदुपयोग गर्ने नीति नै बनाउनु पर्छ । जसमार्फत् रोगजारी, आर्थिक वृद्धि, समृद्धि र विकासको चाहना पूरा गर्न लगानीको न्यूनतालाई सम्बोधन गर्न सकिन्छ ।

नेपालको प्रविधि क्षेत्रमा लगानी गर्न ब्रिटिश लगानीकर्तालाई आग्रह

काठमाडौँ/मस - बेलायतको लन्डनस्थित नेपाली राजदूतावासमा आयोजित उच्चस्तरीय नेपाल-युके टेक फोरममा दुवै देशका नीति निर्माताहरू, कूटनीतिज्ञहरू, व्यावसायिक नेताहरू र प्रविधि उद्यमीहरूले नेपालमा सूचना प्रविधिको क्षेत्रमा लगानी तथा सहकार्यका थुप्रै सम्भावनाहरू रहेको जनाएका छन् ।

लण्डनस्थित नेपाली दूतावासका अनुसार बेलायतका लागि नेपाली राजदूत चन्द्रकुमार धिमिरेले नेपाल दक्षिण एसियाको सबैभन्दा लोकतांत्रिक र समावेशी मुलुकमध्ये एक भएको बताए । उनले पछिल्लो समयमा भएको आर्थिक तथा नीतिगत सुधारहरूको उल्लेख गर्दै नेपाल अहिले उर्जा निर्यात गर्ने देश बनेको छ र जीवन्त आईटी बजार रहेको बताए ।

राजदूत धिमिरेले बेलायती कम्पनीहरूलाई नेपालको आईटी सेवा आउटसोर्स गर्न र नेपालमा लगानी गर्न आग्रह गरे । नेपालका लागि बेलायतका राजदूत रब फेनले नेपालमा ब्रिटिश लगानी लगानी भित्र्याउन र द्विपक्षीय व्यापार वृद्धि गर्न अहिले उपयुक्त समय आएको बताए ।

उनले आईटी र नवीकरणीय उर्जामा लगानीका

लागि आधार तयार भएको बताउँदै नेपाल र युकेबीच दोहोरो कर उन्मुक्तिसम्बन्धी सम्झौता गर्ने तयारी भइरहेको पनि जनाए । ब्रिटिश संसदमा ‘अल नेपाल पार्लियामेन्टरी ग्रुप’ की अध्यक्ष सांसद एलेक्स बेकरले नेपाल तथा युकेबीच सीधा हवाई सेवा सुरु गर्न आवश्यक रहेको बताए ।

लगानी बोर्डका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत सुशील ज्ञवालीले नेपाल सरकारले उर्जा, सूचना तथा सञ्चार प्रविधि, पूर्वाधार विकासलाई प्राथमिकता दिएको बताउँदै नेपालले सूचना प्रविधिमा सय प्रतिशत प्रत्यक्ष विदेशी लगानी गर्न अनुमति, सात वर्षसम्म कर छुट र मुनाफा फिर्ता लैजान सक्ने सुविधा दिएको बताए ।

उनले सातै प्रदेशमा आईटी पार्क निर्माण र प्रधानमन्त्रीको

अध्यक्षतामा आईटी प्रवर्द्धन बोर्ड स्थापना गर्ने योजना रहेको समेत सुनाए । उनले विदेशी लगानीकर्तालाई सहजीकरण गर्न बोर्ड तयार रहेको जनाए ।

डोल्मा इम्प्याक्ट फन्डका संस्थापक टिम गोचरले कृत्रिम बुद्धिमत्ता र डेटा सेन्टरमार्फत नेपालको उत्पादनशीलता बढाउने अपार सम्भावना रहेको बताए । उनले नेपालको हिमाली भेगको चिसो मौसम, स्वच्छ उर्जा र डिजिटल जनशक्तिलाई परिचालन गरी विश्वस्तरीय डेटा सेन्टरहरू निर्माण गर्न सकिने बताए ।

नेपाल उद्योग वाणिज्य महासंघका अध्यक्ष चन्द्रप्रसाद ढकालले सूचना प्रविधि, डिजिटल सेवाजस्ता उदाउँदो क्षेत्रको रहे तापनि डिजिटल र सेवा क्षेत्रमा नेपालले विश्वस्तरीय प्रतिस्पर्धा गर्नसक्ने क्षमता देखाएको बताए । बेलायतमा मुख्यालय रहेको

सूचना प्रविधिसम्बन्धी कम्पनी, जेनेस सोलुशनका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत अञ्जनी फ्यालले नेपालको युवा जनशक्तिले विश्व बजारमा गुणस्तरीय सेवा प्रदान गरिरहेको भन्दै नेपालमा लागत कम र गुणस्तर उच्च रहेको एक दुर्लभ संयोजन उपलब्ध रहेको बताए । उनले नेपालका सबै प्रदेशमा प्रविधिको पूर्वाधार विस्तार गर्दै लैजानुपर्ने बताए ।

नेपालका सूचना प्रविधिसम्बन्धी कम्पनीहरूको प्रतिनिधि संस्था, नास आइटीका अध्यक्ष सन्तोष कोइरालाले अहिले करिब नव्वे हजार युवा सूचना प्रविधि क्षेत्रमा कार्यरत रहेको र वार्षिक करिब ८० करोड अमेरिकी डलर बराबरको आम्दानी यस क्षेत्रबाट भइरहेको बताए ।

कार्यक्रममा आइएमई ग्रुपका सह-संस्थापक तथा प्रबन्ध निर्देशक हेमराज ढकाल, नेपाल क्लियरिङ हाउस लिमिटेडका सिडओ नीलेशमान सिंह प्रधान, बेलायतमा कार्यरत युवा उद्यमी रुवि राउत, ब्रिटेन नेपाल च्याम्बर अफ कमर्सका अध्यक्ष डा कपिल रिजाललगायतले नेपाल तथा युकेबीच व्यापार तथा लगानी बढाउन थुप्रै सम्भावना रहेको बताए ।

काठमाडौँ/मस - नेपालमा विभिन्न क्षेत्रमा लगानीको सम्भावना र अवसरका विषयमा प्रधानमन्त्री केपी शर्मा ओलीसँग मलेसिया-नेपाल विजनेस काउन्सिलको प्रतिनिधिमण्डलले शनिबार भेट गरेको छ ।

प्रधानमन्त्री निवास, बालुवाटारमा भएको भेटमा प्याराडाइज्ड ग्रुप कम्पनी, मलेसियाका कार्यकारी अध्यक्ष प्रदीपकुमार कुन्नेजा (दातो) को नेतृत्वमा आएको २० सदस्यीय प्रतिनिधिमण्डलले आफूहरू नेपालमा नयाँ उद्यमहरूका लागि अर्थपूर्ण व्यावसायिक तथा दुई देशको सम्बन्ध स्थापित गर्न र नेपालको व्यावसायिक वातावरणबारे विस्तृतरूपमा बुझ्न भ्रमणमा आएको अवगत गराए ।

प्रधानमन्त्री ओलीले नेपालको समृद्धिका लागि विदेशी लगानीलाई प्रोत्साहन र सहजीकरण गर्न सरकारले कानुनी र संरचनात्मक सुधारहरू गर्दै आएको जानकारी

गराउँदै नेपालमा लगानी गर्न

आग्रह गरे । उनले आगामी दिनमा के कस्तो सुधार र सहजीकरण आवश्यक छ भन्नेमा सरकार सधैं व्यवसायीसँग सहकार्यमा रहने जानकारी दिए

प्रतिनिधिमण्डलले आफूहरूले नेपालमा फोहोर (प्लास्टिक) प्रशोधन, सूचना प्रविधि उद्योग, पर्यटन आदि क्षेत्रमा काम गर्न उत्सुक भएको जनाएको छ ।

भेटका अवसरमा नेपालमा पर्यटन, कृषि, सूचना प्रविधि, जनशक्ति, कपडा र विविध क्षेत्रहरूमा लगानीको सम्भावनाबारे छलफल भएको थियो । मलेसियास्थित नेपाली दूतावासको सहकार्यमा आएको उक्त प्रतिनिधिमण्डल तीनदिने यात्राका लागि यही असार १८ गते काठमाडौँ आएको थियो ।

विज्ञापन रकम भुक्तानीबारे अत्यन्त जरूरी सूचना

यस मध्यान्ह राष्ट्रिय दैनिकमा विज्ञापन प्रकाशित गरी कारोबार गर्दै आउनुभएका विज्ञापन एजेन्सी तथा विज्ञापनदाताहरूले विज्ञापन प्रकाशित गरे वापत हालसम्मको बाँकी बक्यौता रकम यही मिति २०८२ असार २५ गतेभित्र भुक्तानी गर्नुहुन सूचित गरिन्छ । अन्यथा यस अवधिभित्र पनि हिसाब फछ्यौट तथा मिलान नगरिएमा यस मध्यान्ह राष्ट्रिय दैनिकको रेकर्डमा रहिआएको हिसाब नै अन्तिम मानिने र हाल उपलब्ध गराइएको छुट सुविधासमेत उपलब्ध नगराइने यसै सार्वजनिक सूचनामार्फत जानकारी गराइन्छ ।

लेखा शाखा

मध्यान्ह
Madhyanha National Daily

कमलपोखरी, काठमाडौँ
०१५३२६३६६, ०१५३२२५८
madhyanhadaily59@gmail.com
ad.madhyanha@gmail.com
www.madhyanhadaily.com